U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **Ing. V. H.,** zast. Mgr. Radkem Látem, advokátem se sídlem Smilova 547, Pardubice, proti žalovanému: **Ministerstvo kultury**, se sídlem Maltézské náměstí 1, Praha 1, ve věci ochrany proti nečinnosti správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 2. 2012, č. j. 6 A 113/2011 - 39,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu dle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel v žalobě požadoval, aby městský soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o návrhu Akademie věd České republiky, č. j. 12173/SAR/09, na prohlášení archeologické lokality, která se nachází na pozemcích v žalobě blíže specifikovaných v k. ú. Mikulovice u Pardubic, za kulturní památku. Městský soud žalobu zamítl s tím, že dle § 81 odst. 1 s. ř. s. rozhoduje o žalobách na ochranu před nečinností správního orgánu dle skutkového stavu ke dni svého rozhodnutí. Dne 18. 7. 2011 bylo žalovaným vydáno pod č. j. MK 37441/2011 OPP rozhodnutí, v jehož nevydání spatřoval stěžovatel nečinnost žalovaného, dle městského soudu tak došlo k ukončení nečinnosti, proti které se stěžovatel žalobou bránil. Městský soud žádnému z účastníků řízení nepřiznal náhradu nákladů řízení o žalobě.

V kasační stížnosti stěžovatel namítl, že ačkoli žalovaný vydal rozhodnutí ze dne 18. 7. 2011, č. j. MK 37441/2011 OPP, nadále zůstává nečinný. Nečinnost žalovaného stěžovatel spatřuje v tom, že po dobu asi 7 měsíců nerozhodl o rozkladu, který proti právě uvedenému rozhodnutí stěžovatel podal. Stěžovatel též vyjádřil nesouhlas s rozhodnutím městského soudu o nákladech řízení. Stěžovatel v této souvislosti uvedl, že žalovaný vydal požadované rozhodnutí až poté, co stěžovatel podal žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu. Z toho důvodu

pak lze učinit závěr, že žalovaný po podání žaloby částečně uspokojil nárok stěžovatele, a proto by měl stěžovatel mít právo na náhradu nákladů soudního řízení.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se plně ztotožňuje s rozhodnutím městského soudu. K namítané nečinnosti, kterou stěžovatel nově oproti žalobě spatřoval v tom, že žalovaný nerozhodl o rozkladu proti výše uvedenému rozhodnutí, uvedl, že o tomto rozkladu bylo rozhodnuto dne 15. 3. 2012 pod č. j. MK 16424/2012 OLP. Žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

V dané věci Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal splnění povinnosti uhradit soudní poplatek za kasační stížnost jakožto jedné z podmínek řízení o kasační stížnosti.

Dle § 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), se soudní poplatky vybírají za řízení před soudy České republiky, a to z úkonů uvedených v sazebníku poplatků. Soudní poplatek za kasační stížnost činí podle položky 19 sazebníku poplatků, který tvoří přílohu k zákonu o soudních poplatcích, částku 5000 Kč.

Dle § 2 odst. 2 písm. b) zákona o soudních poplatcích je ve věcech správního soudnictví poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal kasační stížnost. U poplatku za řízení vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti a tímto okamžikem je též poplatek splatný [§ 4 odst. 1 písm. d) a § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích].

Dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Dle § 9 odst. 3 citovaného zákona soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

Protože stěžovatel nezaplatil v dané věci soudní poplatek za kasační stížnost, Nejvyšší správní soud jej usnesením ze dne 17. 4. 2012, č. j. 9 Ans 6/2012 - 7, vyzval, aby tak učinil ve lhůtě pěti dnů od doručení zmíněného usnesení, zároveň byl poučen, že nebude-li soudní poplatek zaplacen ve stanovené lhůtě, řízení o kasační stížnosti bude zastaveno. Stěžovatel byl rovněž poučen o tom, že řízení nebude zastaveno v případě, je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by stěžovateli mohla vzniknout újma, jestliže stěžovatel ve stanovené lhůtě sdělí soudu okolnosti, které takové nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny dosud nemohl soudní poplatek zaplatit. Poučen byl též o možnosti požádat o osvobození od soudních poplatků.

Uvedené usnesení s výzvou k zaplacení soudního poplatku bylo dle prohlášení doručujícího orgánu (založeného na č. l. 8 spisu zdejšího soudu) stěžovateli doručeno dne 19. 4. 2012, přesto na něj stěžovatel žádným způsobem nereagoval.

Z důvodu, že ani ke dni vydání tohoto usnesení o zastavení řízení o kasační stížnosti nebyl přes výzvu soudu požadovaný soudní poplatek stěžovatelem zaplacen, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení nepřiznává, jelikož řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. května 2012

JUDr. Radan Malík
předseda senátu